

РЕШЕНИЕ

№ 3266

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2040** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”- С. против съдебно решение, постановено по н.а.х.д.№ 953/2015г. на СРС, НО, 101- ви състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-000949/20.10.2014 г., издадено от касатора, с което на основание чл.416 ал.5 от КТ във връзка с чл.414 ал.1 от КТ на „БКБ-2010“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.333, ал.1, т.4 от КТ.

В касационната жалба са развити подробни съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Твърди , че безспорно е осъществено нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение и спора да се реши по същество, като се потвърди НП.

Ответникът- „ БКБ-2010“ ЕООД не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление и приобщени по реда на чл.283 НПК, както и показанията на свидетеля Р. С. Е. (актосъставител). Въз основа на тях е обосновал правния извод, че при съставянето на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издаденото НП и водещи до отмяната му.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Настоящият съдебен състав, при анализ на доказателствата по делото приема, че следва да се прекрати административно-наказателното производство, образувано срещу „ БКБ-2010“ ЕООД, поради изтичане на абсолютната предвидена в закона давност за наказателно преследване с оглед приложение на нормата на чл. 11 от ЗАНН, която препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи административно-наказателната отговорност, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

Във връзка с давността ЗАНН регламентира конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влязъл в сила административно наказателен акт и в разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН що се отнасят до административно наказателното производство в частта, която се развива пред административно наказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производство, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34 ал. 1 и ал.3 от ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може вече да се образува административно – наказателно производство пред административно наказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административно наказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 ал. 1 т.2 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. В конкретният случай, датата на извършване на твърдяното нарушение е 14.07.2014 г., поради което и срокът на абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК /редакция след изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ - е изтекъл на 14.01.2019 г., т.е. преди образуване на касационното дело и преди разглеждането на касационната жалба в открито съдебно заседание. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото.

Правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по – тежки противообществени прояви, а именно: престъпленията и няма логика за по леки такива – административните нарушения – да бъде изключена. Ако се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по – лека простъпка – административно нарушение – да бъде поставено в по – тежко положение от лице извършило престъпление. Изключение от посочения принцип на административно-наказателното производство представляват единствено изрично визираните в чл.34, ал.2 от ЗАНН случаи. Конкретният случай не е сред тези тежки административни нарушения, предвидени в чл.34, ал.2 от ЗАНН, поради което административно-наказателното производство следва да бъде прекратено. Съгласно нормата на чл.24 ал.1 т.3 НПК образуваното наказателно производство се прекратява, когато наказателната отговорност е погасена, поради изтичане на предвидената в закона давност.

Към момента на приключване на съдебното следствие пред първостепенния съд, абсолютната давност не е била изтекла, но към настоящият момент и при решаване на делото по същество от касационната инстанция, е изтекла абсолютната давност. За изтичане на давността съдът е длъжен да следи служебно, правната последица от което е прекратяване на административно-наказателното производство спрямо ответника и отмяната на наказателното постановление на това правно основание.

Налице е основание за погасяване на административнонаказателната отговорност на лицето за извършване на нарушението на 14.07.2014г. Този правнозначим за административно наказателното преследване факт следва да бъде отчетен от касационната инстанция при служебната проверка по чл.218, ал.2 от АПК. Тъй като е изтекла абсолютната погасителна давност относно нарушението, крайният резултат на постановеното решение за отмяна на НП е правилен и само на това, разгледано от касационния съд основание, същото следва да се остави в сила.

Поради съвпадане крайните изводи на настоящият съдебен състав с тези на районния съд, обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила, като се прекрати административно-наказателното производство.

С оглед изхода на спора, на касатора не се дължи юриск. възнагреждане.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК , съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение постановено по н.а.х.д.№ 953/2015г. на СРС, НО, 101- ви състав.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство образувано с АУАН № 22-000949 от 30.09.2014г

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: